Un fir cu plumb

Un fir cu plumb la baza
lumii pentru-nălţare ardere
şi zbor bot împietrit la
capăt pe şarpele de sfoară
atîrnă de ceasornicele mari
şi-i limbă grea de clopot cu
bătaie-n funie şi pendulare
largă între dealuri unu-
nverzind de primăvară altul
albind de iarna dureros
privirii

un fir cu plumb
pe muchea caselor de
piatră
şi din lut cu paie
pe dealul unde vîntu!
coace olanele
un fir cu plumb
în jurul căruia se-nvîrte
spre ochiul apei golul de
fîntînă
din stele cade strîns cu
umbra

bate-ntre fluvii şi la drumuri
desparte-iunonnîntările de
nunţi
şi greutatea lui adesea
e sfera propriului meu cap
croind u-şi drum de leu peste
nisipuri
izbind în ochiul sfinxului
în inima şi-n laba lui

un fir cu plumb
lăsat din trupul unei păsări
împietrită-n aer
floare la vîrf pentru cuvînt
ţinuta dreaptă ne învaţă
neistovită şira a spmării
de care viaţa stă îmbrăţişată
oricum s-ar răsturna pămîntul
oricum te-ar ţine meşterul
vei fi mereu aceeaşi verticala
ţi echilibru fără de blîndeţe